

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 15C/40/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3125205200
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Gabriela Chudovská
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2025:3125205200.1

Uznesenie

15C/40/2025

Okresný súd Trenčín, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom Trenčianska Turná, adresa pre doručovanie C. XX, D., právne zastúpený: JUDr. Marián Sikora, advokát, so sídlom Námestie slobody 1406/38, Púchov, proti žalovanej: E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, D. D., o žalobe na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 15C/51/2019, takto

rozhodol:

15C/40/2025

I. Žalobu žalobcu na obnovu konania, ktoré sa viedlo na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 15C/51/2019, o d m i e t a .

II. Žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

15C/40/2025

1. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 06.05.2025 podal žalobu na obnovu konania, ktorou navrhol, aby súd povolil obnovu konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 15C/51/2019 o v y p o r i a d a n i e b e z p o d i e l o v é h o s p o l u v l a s t n í c t v a m a ň z e l o v (B S M).

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca bol v konaní sp.zn. 15C/51/2019 žalovaným a žalovaná bola v pôvodnom konaní žalobkyňou. Rekapituloval, ako súd vo veci rozhodol a že rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 11.05.2022. Uviedol, že súd svoje rozhodnutie prikázať rodinný dom súp. č. XX, postavený na parcele KNC parc. č. XX, zapísaný na LV č. XXXX pre okres D., obec D. D., katastrálne územie D. D. s príslušenstvom do výlučného vlastníctva žalovanej odôvodnil tak, že podľa neho „rozmerným spôsobom v y p o r i a d a n i a j e p r i k á z a n i e r o d i n n é h o d o m u s p r í s l u ň e n s t v o m d o v ý l u č n é h o v l a s t n í c t v a ž a l o v a n e j o d ô v o d n i l t a k , ž e p o d ľ a n e h o „rozmerným spôsobom v y p o r i a d a n i a j e p r i k á z a n i e r o d i n n é h o d o m u s p r í s l u ň e n s t v o m d o v ý l u č n é h o v l a s t n í c t v a ž a l o b k y n e (t u ž a l o v a n e j) , k t o r á j e a k t u á l n e v ý u č n ý m v l a s t n í k o m p o z e m k u p o d a o k o l o d o m u . D o m s p o z e m k a m i t a k t v o r í j e d e n c e l o k , s ú u r č e n é n a t o , a b y s a s p o l o č n e u ž í v a l i , a p r e t o l e n ž a l o b k y n i n a ě a l e j d o m m ô ň e p l n o h o d n o t n e s l ŕ ŕ ŕ ŕ ŕ . Ž a l o b c a v ſ a k v č a s e p o p r á v o p l a t n o s t i r o z s u d k u v p ŕ o v o d n o m k o n a n í n a r a z i l n a s k u t o č n o s t i a d ŕ k a z y s v e d č i a c i e o t o m , ž e ž a l o v a n á j e a k o v l a s t n í č k a p a r c e l y č . X X a p a r c e l y č . X X / X e v i d o v a n á n a L V č . X X X n e o p r á v n e n e . T i e t o d ŕ k a z y b e z s v o j e j v i n y n e m o h o l p o u ŕ i ŕ i t v p ŕ o v o d n o m k o n a n í a m á z a t o , ž e t i e t o m ŕ ŕ ŕ ŕ p r i v o d í t p r e n e h o p r i a z n i v e j ſ i e r o z h o d n u t i e v o v e c i . A k o v y p l ý v a z i d e n t i f i k á c i e p a r c i e l č . X X A . X X / X , k t o r ú p r e ž a l o b c u v y h o t o v i l d ŕ a 2 8 . 0 4 . 2 0 2 5 g e o d e t G . C . , t i e t o p a r c e l y s ú p a r c e l a m i , k t o r é v z n i k l i z p ŕ o v o d n e j p a r c e l y č . X X X X / X X X , k t o r á z a s a b o l a o d č l e n e n á z p a r c e l y č . X X X X / X X , a t o n a z á k l a d e g e o m e t r i c k é h o p l á n u č . X X X - X X - X X v r o k u X X X X . E ſ t e p r e d t ý m b o l a p a r c e l a č . X X X X / X X č a ſ t ŕ o u p a r c e l y č . X X X X , p r e d t ý m p o z e m n o k n í ſ n e j p a r c e l y č . X X X , H . I . D . D . . A k o t i e ſ v y p l ý v a z l i s t u v l a s t n í c t v a č . X X X , ž a l o v a n á s v o j e v l a s t n í c k e p r á v o o d v o d z u j e o d d e d i č s k é h o r o z h o d n u t i a v k o n a n í D X X X X / X X p o j e j m a t k e A . H . , J . K . , n a r . X X . X X . X X X X , k t o r á z o m r e l a d ŕ a X X . X X . X X X X . K u d ŕ ŕ ſ v o j e j s m r t i v ſ a k m a t k a ž a l o v a n e j v l a s t n í č k o u p r e d m e t n ý c h p a r c i e l n e b o l a , a t a k i c h ž a l o v a n á a n i n e m o h l a p l a t n e z d e d í t . A k o v y p l ý v a z d e d i č s k é h o r o z h o d n u t i a 2 D 2 1 7 0 / 8 7 Œ t á t n e h o n o t á r ſ t v a v D . z o d ŕ a 1 8 . 1 2 . 1 9 8 7 , m a t k a ž a l o v a n e j A . H . z d e d í l a p o L . H . , z o m r . X X . X X . X X X X

v celosti parcelu č. XX/X a parcelu č. XX zapísané na LV č. XXX, k ú. D. D.. Matka žalovanej tak nezdedila parcelu č. XX/X, ale parcelu č. XX/X a parcelu č. XX, ktorá však nie je totožná so súčasnou parcelou č. XX, na ktorej je postavený rodinný dom sporových strán. Žalovaná tak zdedila úplne iné parcely, ako boli poňaté do rozhodnutia v konaní D 2868/94. Parcela č. XX/X bola pôvodne parcelou č. XXXX/XX a ešte predtým parcelou č. XXXX A. XXX v k ú. D. D.. Jej vlastníkom bol barón F. M., ako to vyplýva z fotokópie pozemkovej knihy z roku 1900. Žiaden ďalší záznam o zmene vlastníctva tejto parcely sa v katastri nehnuteľností neviduje. Právny predchodca žalovanej F. H. v minulosti vlastnil 1/2-icu parcely č. XXXX/XX o výmere X XXXm², ako o tom svedčí výpis z pozemkovej knihy - vložky č. XXX N. J. XXXX. Túto listinu zrejme žalovaná predložila v dedičskom konaní sp. zn. D 2868/94, aby ňou dokladovala svoj dedičský nárok na parcelu č. XX/X. Z identifikácie je však zrejmé, že parcela č. XXXX/XX nemá nič spoločné s parcelou č. XXXX/XX, boli to dve rozdielne parcely a nachádzali sa dokonca v iných častiach obce D. D.. Žalovanej ani jej právnym predchodcom teda neprináleží ani v minulosti neprináležalo vlastnícke právo k parcele č. XX/X (predtým XXXX/XX) a táto bola v rozhodnutí o dedičstve uvedená omylom. O tom, že aj samotná notárka mala pochybnosti o tom či predmetná parcela má byť súčasťou dedičstva po matke žalovanej, svedčí aj skutočnosť, že v priebehu dedičského konania vyzývala Okresný súd na predloženie kópie dedičského rozhodnutia v konaní sp. zn. 2D 2170/87. Napriek tomu pochybila, keď parcelu č. XX/X do dedičstva poňala. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaná nie je vlastníčkou parcely č. XX/X, ani parcely č. XX, ktoré boli pôvodne súčasťou parcely č. XXXX/XX, pričom táto skutočnosť (domnelé vlastníctvo týchto pozemkov žalovanou) zohrala významnú úlohu pri rozhodovaní súdu o tom, komu v konaní sp. zn. 15C/51/2019 prizná výlučné vlastníctvo k rodinnému domu č. súp. XX. Žalobca má za to, že za daného stavu je to práve on, komu malo byť priznané výlučné vlastnícke právo k tomuto rodinnému domu, keďže tento do značnej miery svojpomocne (a s pomocou svojej rodiny) vybudoval, zveľaďoval a udržiaval. Pôvodné rozhodnutie súdu prvej inštancie v konaní sp. zn. 15C/51/2019 (ako aj rozsudok odvolacieho súdu) vychádzalo zo skutočností, ktoré sa v danom čase javili inak, ako boli v skutočnosti. Žalovaná nie je vlastníčkou parciel č. XX A. O. XX/X, a tak jej domnelé vlastníctvo prezentované v pôvodnom konaní nemôže byť dôvodom, prečo by rodinný dom s príslušenstvom mal byť prikázaný do jej výlučného vlastníctva. Naopak, žalobca je tým, kto rodinný dom za pomoci svojich rodinných príslušníkov staval, tento počas nasledujúcich rokov spolu s jeho okolím zveľaďoval a nadobudol k nemu silný citový vzťah, nehovoriac o tom, že v ňom prevádzkovo svoju živnosť. Prípadná zmena rozhodnutia o spôsobe vyporiadania BSM, teda možné prikázanie rodinného domu do výlučného vlastníctva žalobcu, by malo dopad na vyporiadanie BSM ako celku. Uviedol, že žaloba je podaná včas, keďže je podaná v lehote troch rokov odo dňa právoplatnosti rozsudku a tiež v subjektívnej lehote troch mesiacov, keďže žalobca vyššie označené dôkazy získal na základe identifikácie geodetom v mesiaci apríl 2025.

3. Okrem toho žalobca ako dôvody povolenia obnovy konania uviedol aj toto: Doplnením k žalobe je aj dôkaz o prevode prostriedkov jeho stavebného sporenia z r. XXXX v sume 104 000 Sk k ústnej dohode o nadobudnutí pozemkov. K dôkazu na okresnom súde žalovaná tvrdila, že písomný prevod zmluvy stavebného sporenia v r. 1999 k nadobudnutiu prešiel na jej osobu. Pán H. ako komposesor zastupujúci výhradného majiteľa zapísaného v pozemkových knihách v r. 1900 na identifikovanom pozemku v lokalite N. O. XXX majiteľa M. M. a neskôr jeho syna L. M., používal identické rodové insígnie v pečatiach a v dokumentoch k majetku P. F. M. v D. D. na parcele č. XXX. Táto parcela č. XXX, je neskôr od r. 1946 geodetom identifikovanou predmetnou parcelou č. XXXX. Tieto rodové insígnie preukazujúce príslušnosť k rodu a dedičnému právu k majetku sú identickými, ako používal neb. A. (A.) N. B., ktorý mal vlastnú najstaršiu dcéru A. B. rodenú H., ktorá je starou matkou žalobcu A. B.. Dôkazom je rodný list žalobcovej starej matky A. H., kde je narodená uvedená aj vnučkou neb. E. B. N. B.. Komposesorát bol spolkom vlastníkov, pozemky boli spravované sekulárnymi právami, medzi ktoré patrilo aj dedičné právo na majetky Komposesorátu. Vlastníkom pozemkov komposesorátu podľa dokladov v majetku P. M. pod menom E. Q. a dedičských dokumentov p. E. Q. sú i pozemky p. Q. v matrike rodnej vedenej ako E. Q. z Q.. Po p. E. M. J. Q. narodenej pod menom E. Q. dedičným právom poverený je jej vnuk L. P.. Dôkazom je osobitné poverenie, ktoré notár Q. E. M. zostavil k dedičstvu na L. P. a jeho brata L. a ich matku A., dcéru E. Q.. Po p. E. Q. prešlo právo aj na jej vnuka L. P. a po jeho úmrtí v r. 1939 prešlo právo k pozemkom v r. 1943 na jedinou vlastnú dcéru L. P., mal. R. Q. J. P.. Dôkazom je priložená kúpno-predajná zmluva, zrejme tak i na pozemky komposesorátu, pod číslam P., XX,XX,XX,X,X a iné označenia pozemkov na maloletú R. Q., J. P. je starou matkou M. Q., matky žalobcovho vlastného syna, mal. C. S. B.. Dôkazom polohy B11 je aj pozemkový list z r. 1929 A. P. M., kde je na parcele XXXX/XX, na PKV XXX katastrom zapísaný a postavený v 30 rokoch v lokalite N. ako vtedy jediný dom s popisným číslom XXX. Najkratšou spojnicou medzi parcelami - pozemkami vlastníkov rodiny M. by bola parcela

č. XXXX/XX, ktorí by tak prevodom na maloletú R. P. získali ucelenú parcelu. Žalobca predpokladá, že dôvodom by tak bolo z dôvodu hospodárenia na ornej pôde parcely. Dokazujúcim faktorom je aj to, že mal. R. P. bola opomenutá z dedenia po otcovi L. P. na nehnuteľnosti a dome č XXX, lebo jej mali patriť iné, pridelené náhradné parcely do vlastníctva, je tou aj parcela pod P., podľa predloženej kúpnopredajnej zmluvy. Týmto nadobúdaním by sa stal pozemok pod P. predmetným aj v spore o dom v BSM, ktorý postavil na starom označení pozemku XXXX/XXX, vporiadavaným po manželstve. K pozemku č XXXX/X boli predvolaní bratia E. Q. Q. spolu boli synovia R. J. P. v r.2006 k stavebnému konaniu na scudzenom pozemku č.XXXX O.XX/X T. D. D., kde sa ale nedostavili a nespolupracovali pre stavebné právo scudziteľov. Parcela č. XXXX/X bola obecnou cestou s prístupom na parcelu č. XXXX/XX, kde stál dom č XXX A. a syna L. jeho dcéry R. P.. Podľa pravidiel a stanov komposesorátu nebolo vôbec možné scuziť pozemky komposesorátu tretími osobami, pod hrozbou absolútnej neplatnosti prevodných zmlúv, okrem platných zmlúv na vlastníkov pozemkov komposesorátu, na ktorých by bolo možné platne previesť pozemky. Právom vlastníkov spoločenstva bolo aj vyčleniť si svoj vlastný pozemok v komposesoráte po dohode s ostatnými vlastníkmi pozemkov v komposesoráte. Všetky práva vlastníkov pozemkov komposesorátu boli dedičné podľa bežných stanov komposesorátu. Pravidlá komposesorátu boli obnovené po r. 1989 s pôvodnými pravidlami komposesorátov a pasienkových spoločenstiev a platia tak aktualizované dodnes. Vlastníctvo sa dá určiť v komposesoráte geometrickým plánom, čo určil a vytýčil v r.2006 ku kolaudácii domu a k zápisu katastra, neskôr žalobca dal zamerať celý pozemok, kde je zohľadnené príslušenstvo k BSM, ktoré súd v konaní svojvoľne nezohľadnil vôbec. Uplatňuje si k svojmu užívaciemu 20 rokov trvajúceho dobromyseľnému právu stavby a pozemku právo všetkých svojich právnych predchodcov a to sú osoby za 1. komposesora - H., ktorý je právnym zástupcom bankára P. M. výhradného majiteľa pozemkov 242. Keď je žalobca právnym zástupcom maloletého syna, ktorého právni predchodcovia k dedeniu sú osoby so vzťahom k pozemku, tak aj 2. L. P., ktorý bol bytom D. D. S. O. XXXX, X. E. Q. ktorá bola bytom D. D. S. O. X, kde už jeho syn zdedil podiel po R. 4.R. Q. J. P., ktorá dedila a bola do smrti svojho otca L. bytom D.. D. S. O. XXX. Jeho právo k pozemku pod domom v BSM podporuje i to že žalovaná E. B. nemôže a nevie doložiť spoločné vlastníctvo k pozemku z obdobia komposesorátu do r. 1945 a neskôr, lebo jej právny predchodca mohol mať parcelu maximálne štátom protiprávnym zákonom k hospodáreniu z JRD pridelenú v držbe, navyše pod podmienkou zákazu scudzenia v PKV, čo je i tak bez relevantného zápisu v PKV o skutočnom vlastníckom práve k pozemku bezpredmetné.

3. Podľa § 397 Civilného sporového poriadku (CSP), Proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak

- a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní,
- d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením,
- e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo
- f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

4. Podľa § 400 CSP, Žalobu na obnovu konania môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

5. Podľa § 403 CSP, (1) Žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. (2) Žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

6. Podľa § 410 CSP, Žalobu na obnovu konania prejedná súd, ktorý o veci rozhodoval v prvej inštancii.

7. Podľa § 413 CSP, (1) Súd uznesením odmietne žalobu na obnovu konania, ak

- a) bola podaná oneskorene,
- b) bola podaná neoprávnenou osobou,
- c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná,
- d) ide o dôvod uvedený v § 129 alebo
- e) je zjavne nedôvodná.

(2) Ak sa postupuje podľa odseku 1, žalobu na obnovu konania netreba doručovať ostatným subjektom na vyjadrenie.

8. Navrhovateľ obnovy konania ako strana pôvodného sporu vedeného na tunajšom súde pod sp.zn. 15C/51/2019 v procesnom postavení žalovaného, podal žalobu na obnovu konania proti žalovanej, ktorá mala v pôvodnom konaní postavenie žalobkyne. Navrhovateľ obnovy konania napadol právoplatný rozsudok v spore o vyporiadenie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (BSM) po rozvode manželstva. Rozsudok č.k. 15C/51/2019-252 zo dňa 10.08.2021 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5Co/81/2021-309 zo dňa 06.04.2022, nadobudol právoplatnosť dňa 11.05.2022. Dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu bolo odmietnuté uznesením Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo/249/2022 zo dňa 12.12.2024. Proti právoplatnému rozsudku je prípustné podanie žaloby na obnovu konania (§ 397 CSP) zo zákonom vymedzených dôvodov. Po preskúmaní žaloby na obnovu konania a oboznámení sa s obsahom právoplatného rozsudku okresného a krajského súdu, súd dospel k záveru, že žaloba na obnovu konania je podaná oneskorene a z tohto dôvodu súd týmto uznesením rozhodol o odmietnutí žaloby na obnovu konania. V súlade s § 413 ods. 2 CSP preto žalobu, ani jej doplnenie súd nedoručoval protistrane (žalovanej) na vyjadrenie. Záver o tom, že sú tu dané dôvody pre odmietnutie žaloby na obnovu konania súd odôvodňuje nasledovne:

9. Zákon stanovuje na podanie žaloby na obnovu konania subjektívnu a objektívnu lehotu. Subjektívna lehota na podanie žaloby je 3-mesačná; jej začiatok plynie od času, keď sa ten, kto žalobu na obnovu konania podáva, mohol dozvedieť o dôvode obnovy alebo keď mohol dôvod obnovy uplatniť. Objektívna lehota na podanie žaloby je 3-ročná a začína plynúť od okamihu, kedy obnovou napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Obe lehoty (subjektívna i objektívna) sú lehotami zákonnými a nie je možné ich predĺžiť ani skrátiť a ani odpustiť ich zmeškanie (§ 405 CSP). Súd pritom dospel k záveru, že žaloba na obnovu konania v prejednávanej veci bola podaná po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na jej podanie.

10. Súd uvádza, že objektívna lehota na podanie žaloby zachovaná bola, nakoľko rozsudok vo veci sp.zn. 15C/51/2019 nadobudol právoplatnosť dňa 11.05.2022 a žaloba na obnovu konania bola na súde podaná dňa 06.05.2025, teda odo dňa právoplatnosti rozsudku do podania žaloby na obnovu konania neuplynuli 3 roky, resp. viac ako tri roky. Žalobca vyvodzuje začiatok plynutia subjektívnej lehoty od skutočnosti, že až po právoplatnosti rozsudku narazil na dôkazy, ktoré predtým nemohol predložiť bez svojej viny, pričom uvádza, že geodet G. C. pre neho dňa 28.04.2025 vyhotovil identifikáciu parciel č. XX A. XX/X a dôkazy získal až na základe tejto identifikácie vypracovanej geodetom v apríli 2025. Súd konštatuje, že subjektívna lehota sa ráta od okamihu, kedy sa žalobca mohol s prihladením na všetky okolnosti a pomery o ním tvrdných dôvodoch obnovy konania dozvedieť. Zákonodarca v ustanovení § 403 ods. 1 CSP použil slovo „mohol“, a preto nie je podstatné, kedy sa žalobca o dôvodoch obnovy konania skutočne dozvedel, ale kedy sa o týchto dôvodoch dozvedieť mohol. Žalobca k žalobe na obnovu konania predložil kópiu pozemkovej mapy vypracovanú dňa 05.11.1981, identifikáciu parciel zo dňa 10.12.1987, list vlastníctva č. XXX pre k.ú. D. D. vyhotovený dňa 18.07.1995, rozhodnutie Štátneho notárstva v D. po poručiteľovi L. H. sp.zn. 2D/2170/67 z 18.12.1967, opravné osvedčenie o dedičstve sp.zn. 18D/2868/94 zo dňa 21.11.1997 po poručiteľke A. H., ďalej listiny č. 197/1937 z 20.07.1937, kúpnu zmluvu z 13.10.1943, vrátane schválenia úkonu z 15.02.1944, výpis z pozemno-knižnej vložky č. XXX k.ú. D. D. s odtlačkom pečiatky Štátneho notárstva v D. s dátumom 15.3.1972, pozemnostné hárky č. XXX, XXX pre k.ú. D. D. so stavom k roku 1929, resp. 1930, výkazy plôch a geometrický plán z roku 1972, rodné a krstné listy z roku 1913, ako aj archívne dokumenty písané v maďarskom jazyku. Uviedol, že tieto dôkazy získal až na základe identifikácie geodeta z apríla 2025, pričom predložil aj stanovisko G. C. z 28.04.2025, v ktorom je uvedené, že parcela č. XXX v k.ú. D. D. je totožná s pkn parcelou č. XXXX. Rozparcelovaním v roku 1946 vznikla parcela č. XXXX/XX, ktorá bola tam uvedeným geometrickým plánom z roku 1972 rozdelená na XXXX/XX A. XXXX/XXX. Parcela č. XXXX/XXX obsahuje parcely CKN parc.č. XX/X a XX zapísané na LV č. XXX. Podľa tvrdení žalobcu tieto dôkazy, resp. skutočnosti, o ktorých nemal predtým vedomosť, zakladajú dôvod pre povolenie obnovy

konania. Žalobca neodôvodňuje, čo mu bránilo v tom, aby o súčinnosť geodeta požiadal, resp. aby archívne dokumenty zjavne existujúce aj v čase vedenia pôvodného konania, v archívoch príslušných orgánov dohľadal už počas vedenia pôvodného konania, ktoré právoplatne skončilo dňa 11.05.2022. Z dátumov na týchto dokladoch je zrejmé, že boli vyhotovené dávno pred začatím pôvodného konania, a odvtedy museli byť k dispozícii (žalobca netvrdil opak), teda žalobca sa s nimi mohol oboznámiť a navrhnuť ich ako dôkaz v pôvodnom konaní. Ak by konal žalobca s náležitou starostlivosťou a včas vyhľadal archívne dokumenty, resp. požiadal o súčinnosť geodeta tak, ako to urobil v apríli 2025, mohol sa o týchto dôkazoch dozvedieť už počas pôvodného konania. Keďže žalobca sa mohol o dôvode na obnovu konania dozvedieť a mohol dôvod na obnovu konania uplatniť počas trvania pôvodného konania, súd potom ustálil, že 3 mesačná subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania začala najneskoršie plynúť nasledujúceho dňa po právoplatnom skončení pôvodného konania (11.05.2022) a uplynula tak v auguste 2022. Žaloba na obnovu konania bola podaná 06.05.2025, teda oneskorene, po márnom uplynutí trojmesačnej subjektívnej lehoty. Okrem toho súd dodáva, že z úradnej činnosti mu je známe, že žalobca podal skôr aj žalobu na obnovu konania o určenie vlastníckeho práva k parcele KNC parc.č. XX/X A. XX T. k.ú. D. D., ktoré sa viedlo pod sp.zn. 27C/8/2021 (konanie o žalobe na obnovu konania vedené pod sp.zn. 20C/52/2024). K tomuto skoršiemu návrhu na obnovu konania, ktorý podal na súde dňa 17.09.2024, pritom už vtedy pripájal niektoré z listín (archívne dokumenty v maďarskom jazyku, pozemkové hárky č. XXX, pkn vl. č. XXX pre k.ú. D. D.), ktoré pripojil aj k žalobe na obnovu konania vedenej pod sp.zn. 15C/40/2025, o ktorých tvrdí, že ich získal až v nadväznosti na spracovanie stanoviska geodeta k identifikácii parciel v apríli 2025. Ak ich žalobca predkladal súdu v inom konaní už v septembri 2024, potom celkom zjavne minimálne časť listín mal žalobca k dispozícii skôr ako až v apríli 2025 a súd má odôvodnené pochybnosti aj o správnosti tvrdenia žalobcu o tom, že ich skutočne získal až v apríli 2025. Odhliadnuc od uvedeného ale pre posúdenie včasnosti podania žaloby na obnovu konania nie je podstatné, kedy skutočne dôkazy žalobca získal, ale kedy ich mohol (ak by bol obozretný) objektívne získať, čo nepochybne bolo v jeho možnostiach už aj v čase vedenia pôvodného konania sp.zn. 15C/51/2019, od právoplatného skončenia ktorého uplynulo podstatne viac ako doba 3 mesiacov. Začiatok plynutia uvedenej lehoty je totiž daná objektívnou možnosťou dozvedenia sa alebo možnosťou uplatnenia dôvodu obnovy a nie reálnym nadobudnutím vedomosti žalobcu o dôvode obnovy konania. Súd dopĺňa, že žalobca je ten, kto musí preukázať, že podáva žalobu na obnovu konania včas, pričom netvrdil vôbec žiadne dôvody, ktoré by objektívne bránili žalobcovi v tom, aby na teraz predkladané dôkazy, ako žalobca uvádza, „narazil“ skôr ako až po právoplatnom skončení pôvodného konania. Súd preto uzavrel, že žalobca podal žalobu na obnovu konania oneskorene, keď nebola dodržaná subjektívna lehota na jej podanie v zmysle cit. ust. § 403 CSP. Už len z tohto dôvodu je nutné žalobu na obnovu konania odmietnuť podľa § 413 písm. a/ CSP.

11. Súd ešte nad rámec vyššie uvedeného uvádza, že teraz predkladané listiny ako zmluva o úvere a stavebnom úvere zo dňa 20.04.2000, vrátane dohody o zrážkach zo mzdy z 14.04.2000 boli pritom predkladané aj v spore sp.zn. 15C/51/2019, a preto nejde ani o listiny, ktoré žalobca nemohol bez svojej viny uplatniť v pôvodnom konaní, keďže súd ich k dispozícii mal a aj po ich vyhodnotení rozhodol vo veci. Predloženie stavebného povolenia vydaného dňa 21.08.2006 Obcou D. D. manželom K. vôbec nekorešponduje so skutkovým odôvodnením žaloby o obnovu konania a nie je vôbec jasné a odôvodnené, aký vzťah táto listina k meritu veci má a akú okolnosť vôbec má na prospech žalobcu preukazovať a z akého dôvodu by táto listina mala byť spôsobilá žalobcovi privodiť priaznivejšie rozhodnutie. Okrem toho súd poukazuje aj na to, že žalobcom predložené listiny ani nie sú dôkazy, ktoré by nemohol bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní. Žalobca tvrdil, že v čase pôvodného konania nemal vedomosť o existencii listín, ktoré predložil spolu so žalobou na obnovu konania, lebo na ne „narazil“ až po právoplatnom skončení pôvodného konania v apríli 2025. Ako dôvod obnovy konania nemožno pritom uplatňovať také skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, o ktorých strana sporu mohla vedieť a zistiť pri náležitej starostlivosti o svoje práva a mohla ich aj uplatniť v pôvodnom konaní, v rámci riadneho opravného prostriedku, no bez náležitého dôvodu tak neurobila (R 56/1999). Uvedené je podľa názoru priliehavé na prejednávajúcu vec, pretože listiny nepochybne existovali aj v čase vedenia pôvodného konania, ako vyplýva z ich obsahu, keďže ide o historické listiny nepochybne uložené v príslušných registroch a archívoch a žalobca netvrdí ani nepreukazuje žiadnu opodstatnenú objektívnu prekážku, ktorá mu bránila zabezpečiť si listiny aj počas vedenia pôvodného sporu a produkovať už vtedy teraz uvádzané námietky. Naopak, súd má za to, že ak by konal žalobca obozretné, tie listiny, ktoré predkladá teraz, mohol si zadovážiť až v pôvodnom konaní (pred súdom prvého stupňa, alebo aj v odvolacom konaní) a keď tak bez rozumného dôvodu neurobil, uvedené musí ísť na jeho vrub a je tiež dôvodom, pre ktorý nemožno obnovu konania povoliť. Už len

pre úplnosť súd uvádza, že všetky predkladané dôkazy a z nich vyvodzované skutočnosti sa týkajú parciel, ktoré neboli predmetom vyporiadania BSM (parcely sú evidované na LV ako výlučné vlastníctvo žalobkyne). Skutočnosť výlučného vlastníctva parciel žalobkyne bola jedným, ale nie jediným kritériom, ktoré súd hodnotil pri posudzovaní toho, komu z bývalých manželov v spore o vyporiadanie BSM sp.zn. 15C/51/2019 prikáže rodinný dom patriaci do BSM. Otázku vlastníctva parciel, na ktorých stojí dom, súd v spore sp.zn. 15C/51/2019 nepovažoval za rozhodujúcu, a preto ani do právoplatného skončenia konania o určenie vlastníctva k nim konanie neprerušoval. Z tohto dôvodu potom podľa názoru súdu žalobca nepreukázal ani to, že okolnosť vlastníckeho režimu pozemkov by bola natoľko rozhodujúca, že by mohla privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Túto svoju úvahu totiž nijako skutkovo ani nepodložil. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd považoval podanú žalobu na obnovu konania aj ako zjavne bezdôvodnú v zmysle § 413 ods. 1 písm. e/ CSP, čo je tiež dôvodom pre odmietnutie žaloby.

12. Vo vzťahu k skutočnostiam uvedeným žalobcom v bode 12 žaloby o obnovu konania, súd uvádza, že tieto skutočnosti predstavujúce historický exkurz do vlastníckych pomerov, sú nekonzistentné, pomerne nezrozumiteľné a prezentované spôsobom, z ktorého nemožno vyvodiť konkrétne okolnosti, ktoré by mali privodiť žalobcovi priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Vo vzťahu ku všetkým tam uvedeným skutočnostiam, ktoré žalobca k dôkazom pripájaným k žalobe na obnovu konania uviedol, platí všetko, čo bolo už vyššie uvedené, a to predovšetkým to, že tieto sú produkované súdu vrámci žaloby podanej po uplynutí subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania. Ide o opis historických udalostí (aj keď nie v celom rozsahu zrozumiteľný), vo vzťahu ku ktorému platí, že nič nebránilo žalobcovi produkovať túto argumentáciu aj počas pôvodného konania, keďže opis skutočností siaha hlboko do minulosti vlastníckych vzťahov, a teda ak by bol žalobca obozretný, mohol sa o týchto okolnostiach teraz prezentovaných dozvedieť skôr ako v apríli 2025 a už počas vedenia pôvodného konania takto mohol argumentovať. Žalobca neodôvodnil, prečo tak nečinil a netvrdil, že mu v tom niečo bránilo.

13. Civilný sporový poriadok neobsahuje osobitnú úpravu rozhodnutia o trovách konania v prípade, že žaloba na obnovu konania je odmietnutá (§ 255 ods. 1 CSP sa použije na prípady, keď súd žalobe na obnovu konania vyhovie alebo ju zamietne). Preto je nutné o trovách konania rozhodnúť tiež analogicky podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Predmetné ustanovenie upravuje problematiku svojou povahou najbližšiu odmietnutiu žaloby na obnovu konania, nakoľko žalobca nedosiahol žalobou sledovaný cieľ (obnovenie pôvodného konania) rovnako tak, ako keby súd jeho žalobu zamietol, teda nebol úspešný. Žalovaná by tak mala voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Žalovanej ale doposiaľ v konaní žiadne trovy nevznikli, keďže o tomto konaní nemá ešte ani vedomosť. Preto jej súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

15C/40/2025

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín (§ 357 písm. c/ CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.